

انتشار، خد بازگشت حضرت امام به ایران (1357 ش.)

انتشار خبر بازگشت حضرت امام خمینی به میهن اسلامی، شادی و شغف فراوانی در میان مردم ایران به وجود آورد. گفتگو درباره مراجعت امام و کیفیت استقبال از ایشان، در میان مردم و اجتماعات کوچک و بزرگ، شور و هیجان غیرقابل وصفی ایجاد کرد. از طرف دیگر، اعلام تصمیم قطعی امام برای بازگشت به ایران، عوامل رژیم شاه را دچار بحران و اضطراب شدیدی کرد. آنها با تلاش بی‌وقفه سعی داشتند راهی برای نجات خود بیابند و بسیاری ناچار به استعفا و فرار از ایران شدند. بعضی از نظامیان وابسته رژیم نیز با حمله به مردم بی‌دفاع، آخرین تلاش‌های خود را برای حفظ نظام طاغوت به کار بستند. اما این اقدامات نه تنها نتوانست خللی در اراده آهنین مردم ایران وارد کند، بلکه آنها را در ادامه راهشان تا حصول پیروزی نهایی، مصمم‌تر کرد.

آتش زدن مرکز فرهنگی ایران در لاهور پاکستان توسط گروهک صحابه (1375 ش.) کتابخانه علامه اقبال لاهوری و مرکز فرهنگی ایران، به دنبال بی‌تفاوتی پلیس پاکستان در حراست از آن، از سوی گروهک صحابه، عوامل مزدور وهابیون در پاکستان، به آتش کشیده شد و حدود دوازده هزار جلد کتاب شامل قرآن، کتابهای مذهبی و آثار نفیس و ارزشمند علمی، وسایل آموزش قرآن و زبان و رایانه‌ها در آتش حقد و کینه ضد فرهنگیان سوخت. کتابخانه علامه اقبال لاهوری به عنوان بزرگ‌ترین کتابخانه و مرکز فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در لاهور پاکستان، دارای سابقه‌ای چهار ساله و روزانه پذیرای خیل عظیمی از مسلمانان تشنه علم و فرهنگ و مشتاقان زبان، فرهنگ و ادبیات فارسی بود. اقدام عوامل تروریست در آتش زدن این مرکز فرهنگی نشان داد که آمریکا و اسرائیل در این حرکت ضد اسلامی و ضد فرهنگی دست داشته‌اند و می‌خواستند با دامن زدن به فرقه‌گرایی، مراسم روز جهانی قدس آن سال را تحت الشعاع این حادثه قرار دهند.

پایان حاکمیت اسلام در اندلس اسپانیا پس از یورش مسیحیان (1492 م.) از اوایل قرن هشتم میلادی برابر با اواخر اولین قرن هجری، مسلمانان که بیش از نیم قرن از حکومتشان در جنوب غربی آسیا و شمال آفریقا می‌گذشت به اسپانیا لشکرکشی کردند و آن را ضمیمه حکومت اسلامی نمودند. در طول صدها سال حکومت مسلمانان در اسپانیا که به اندلس شهرت یافته بود، مراکز متعدد فرهنگی و اقتصادی به وجود آمده و شهرهای فراوانی ساخته و تجدید بنا شد. در اواخر قرن پانزدهم میلادی، اندلس دستخوش موج عظیمی از حملات پی در پی مسیحیان گردید و قلمرو مسلمانان، در شرق و غرب، یکی پس از دیگری به دست مسیحیان افتاد. در طی حملات بعدی، بسیاری از شهرهای غربی به تصرف مهاجمان مسیحی درآمد و از آن پس، اوضاع اندلس رو به پریشانی نهاد. حملات سنگین مسیحیان باعث تضعیف بیشتر قوای مسلمانان و کاهش قدرت آنان گردید و مسیحیان را در تصرف دیگر شهرهای اندلس، مصمم‌تر ساخت. پس از چندی پرتغالی‌ها سرزمین‌های جنوب غربی را مورد تجاوز قرار داده و علی‌رغم تحمل تلفات فراوان، با تصرف نقاط مختلف اندلس شامل قرطبه و ایشبیلیه، آخرین ضربات را بر پیکر اندلس وارد آوردند. هنوز مدت زیادی از این تجاوزات نگذشته بود که تمام شهرهای اسلامی اندلس در شمال، غرب و شرق به دست مسیحیان افتاد و از فرمان‌روایی پهن‌آور و مقتدر مسلمانان در اندلس، جز غرناطه در جنوب و چند شهر کوچک، دیگر چیزی باقی نماند. سرانجام مهاجمان مسیحی با حمله‌ای وسیع و پس از 9 ماه محاصره، شهر غرناطه، آخرین پایگاه مسلمانان در اندلس را که در دوران شکوفایی تمدن اسلامی در طی چندین قرن به عنوان مهد این تمدن به شمار می‌رفت، در 19 ژانویه 1492 م تصرف کردند و به این ترتیب اندلس پس از حدود 800 سال به طور کلی از دست مسلمانان خارج شد. مسلمانان در هنگام حکومت خود در اندلس، در نشر فرهنگ و تمدن اسلامی کوشیدند و تمدنی درخشان با شهرهای آباد، کشاورزی، صنایع و معماری پرشکوه به وجود آوردند. بدین وسیله بود که تمدن اسلامی و قسمت مهمی از علم و ادب یونان از طریق اسپانیا به اروپای غربی انتقال یافت. و از میان مسلمانان اندلس، دانشمندان بزرگی در علوم گوناگون ظاهر شدند و در بسط تمدن اسلامی کمک شایانی کردند.